

ובדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק וצאני שליט"א

רח"ו הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה

טעם מנהגינו לומר בכל יום פרשת

זתקה מרים' אחר שירת הים

כתב מהרי"ץ בעץ חיים ח"א דף כ"ה ע"ב
בוה"ל: ונהגו קדמונינו לומר גם ותקח
מרים להזכיר גם מה ששרה מרים הנביאה
לעורר זכותה והנשים צדקניות שעמה:
אחות אהרן. דרך הכתוב ליחס אל גדול
האחים. או לפי שמסר נפשו עליה
כשנצטרעה לכך נקי' אחותו, וגם כדי
להזכיר שלשתן בשירה. ומכאן ג"כ סמך
למ"ש שמנהג לומר פרשת ותקח מרים.
עכ"ל.

א"ה. יש הטועים החושבים שמנהג אמירת
פסוקי זתקה מרים' וכן פסוקי הגאולה
הנאמרים אחר זאת המתחילים 'רפאני,
'נתחדש' בקהילות הבלדי. אך אין הדבר
כן וראה הצילום המצורף לזה מכתבי"ק
של מהר"ר שלום משתא - שבזו זצ"ל
ואכמ"ל.

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

ויקח יתרו חותן משה את צפרה אשת משה אחר שלוחיה (שמות יח. ב.)
מובא ב'עולת שלמה' למהר"ש בדיחי זצ"ל על פס' זה בוה"ל: כתב ה"ר דוד בן
אברהם נגאר מעיר אלטוילה נע"ג בחיבורו מעט צרי וזה לשונו, את צפרה אשת
משה אחר שלוחיה, וראשי תיבות) אין אם אש. ר"ל אם אפשר, על בעל
תשובה שנקרא חתן משה, שנתן הקב"ה למשה שלש עשרה מדות של רחמים
מתנה גמורה, ואמר לו, כל זמן שבני עושיין לפני כסדר הזה אני מוחל להם. והנה
חתן משה עם מספר קטן ווהכולל, גימטריא זהו בעל תשובה. וצריך כשיכנס
לבית הכנסת, ליהדר מדברי חול. וזהו רמזו אין, היא בלשון ערב, כלומר שתוק,
ובלשון הקדש הס. ורמזו לדבר, הס כל בשר מפני ה' (זכריה ב. יז). ומהטעם הס,
ששם שורה שכינה שהיא אם ישראל, והיא אש אוכלה, שנאמר (דברים ד כב) כי ה'
אלדיך אש אוכלה הוא אל קנא. ואם שגית, ה' הטוב יכפר בעדו. עכ"ל.

וגאון רבני תימן ותפארתם אדוננו מהרי"ץ זצוק"ל כתב באיגרת המוסר שלו
בוה"ל: ומי שזכהו השם יתברך לבן שמצוה עליו להנכו וללמדו, אינו משגיח
עליו אם יתפלל, ואם יענה אמן או שיחת חולין ימלל. כל שכן וקל וחומר אם
האב עצמו מתרשל בתפלה ובעניית אַמנים, מעשה אבות ילמדו בנים, ויגדלו
באולתם ולא תסור מהם עד היותם זקנים. ואין איש ששם על לב בלמוד בניו
וחנוכם, או אם חס ושלום יצאו לתרבות רעה וישקר נסבם [עפי' לשון הפסוק
בירמיה י, י"ד. נ"א, י"ז. דהיינו כי המסכה - דהיינו מתכת - שיצק לעי, היא שקר, כי
אינה מועילה. יב"ן]. אבל בדברם עזות, ימצא לנפשו מרגעה, ולא יקפיד אם לא
טובה השמועה. ותחלת חינוכם בקללם אחרים לפני אביהם, וישתוק וישמח ולא
ימחה (ח"ת בדגש) בהם: עכ"ל.

וא"ה. לענ"ד נראה דמה שסמך מהרי"ץ דבור עזות של ילדיו בענין בית הכנסת,
הוא מפני שהדבר שגורם להם לענות עזות הוא בענייני בית הכנסת, כאשר הם
רואים שאחרים לא מכבדים את אביהם או לא שומעים לדבריו, ולכן כתב
זישתוק וישמח. ויש עימי בעניין זה מעשה מחריד ששמעתי מאחד המבוגרים
(רמת השרון) אשר היה עמו ועם אביו ואחי אביו בעודו טליא, אך אכמ"ל.

ובדורינו יש הדואגים לסייע לנשותיהם וע"כ מביאים עמם את ילדיהם הקטנים לבית הכנסת ויש אפילו תינוקות בעגלותיהם.
ולא דים שהם עצמם מוסחים מהתפילה בגלל תינוקיהם, אלא אף הוא מרעיש ומפריע לסובבים שם. וכשמביאים ילד קטן שאינו
בר חינוך לתפילה והוא מפריע, לא רק שמזיקים לאחרים אלא מרגילים אותו מקטנות שאפשר לשחק ולהפריע בבית מקדש
מעט. והכל הולך אחר ההתחלה, לכן יש להביא ילדים ברי חינוך בלבד. וכבר בהגיעם לבית הכנסת להרגילם לומר את הפס'
זאני ברב חסדך' וגו' כידוע. ובעת כניסתם להשתחוות למול היכל הקודש. וממילא ישתרש בלבם כבוד המקום ומוראם והאם
השולחת את בנה לתפילה, תסביר לו בטוב טעם ודעת לאן שולחתו ועל הזכות אשר הוא זוכה לקיים בעת שהותו שם.

אצטריכם ואצטרי חלקיכם תלמידי עטרת חיים שאף בימי הסגר הוגים אתם בתורה ובה הנכם עמלים
ויגעיים, על זכותכם העולם עומד, ובתורתכם גזירות רעות וקשות מעל ישראל מתבטלים, כמובא בספרים
הקדושים. יה"ד שתגדלו להיות מגדולי הדור, מאצרים בתורה ובמעשים טובים, אצ"ד

מחידושי רבותינו

יהי ביום השלישי בהיות הכוכב וגו' (שמות י"ט, טז)
כתב הרב בעל ערבי נחל בפרשת בראשית זה לשונו,
שנודע מספר יצירה, שכל מה שברא הקב"ה, ברא
במשקל אחד, עולם, שנה, נפש. ובכל אחד יש כלל
ופרט עד אין מספר וכו'. ולכן מוטל עלינו בכל דברי

פתרונות 'לפרשת בא ובשלח'
אחודה חידה! פרשת בא- ויצא מעם
פרעה (שמות י', ו. י. יח. יא, ח), השלישי
בגניא במים להראות כעסו.
פרשת בשלח- 'זה הדבר' שמות טז. טז.
הזכנה בהגדלה: יאיר טיי"ר.
מי בתמונה: הרב שבתי מדהלה.

אלוהי חתה
ד
כול ד
וראשית וסופו ד
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

התורה, להביט כל אחד לפי שכלו, איך הדבר הוא בעולם, שנה, נפש, עד כאן לשונו:

והנה מה שנראה בעיני אני הצעיר בענין השבת, איך באה בעולם שנה נפש, אם יכשר בעיני אלדים ואדם.
שבדרך כלל נאמר שהשבת בבחינת העולם, היא גן עדן שבארץ, ששם מנוחה לצדיקים, ונקרא עולם המנוחה,
וכמו שאבאר למטה. ובבחינת השנים, היא שנה השביעית השמטה, הנקראת שבת בפרשת בהר. ובבחינת
כללות הנפש, היא נשמת משה רבינו עליו השלום:

וביאר הענין, דע שימי החול הם בחינת חיצוניות לגבי השבת. והשבת היא פנימיות לימי החול, וכמו נשמה להם.
ואין לששת ימי החול קיום והעמדה, אלא על ידי הפנימיות שבו. וכמו כן גן עדן שבארץ, הוא באמצע העולם,
דוגמת השבת שהיא נקודה אמצעית לששת ימי החול. ונמצא שהגן עדן פנימיות לעולם, והעולם מקיפו בסוד
חיצוניות, ואין השפע והקדושה באה לעולם אלא באמצעותו. ונמצא שהוא דוגמת השבת:

ולזה, אפילו קדושת שבת אינה מתפשטת בעולם שהוא בחינת חיצוניות, אלא באמצעות הגן עדן, וכמו שכתב בספר דעת חכמה פרק שני
וזה לשונו, ולפי מה שאמרו זוהר תרומה עמוד רמ"א וזוהר שלח לך עמוד שכ"ח, שהנשמות יתרות באים אל העולם דרך גן עדן, יתבאר
היטב, כאשר ידוע שכל ישויו של עולם הוא במערבו של גן עדן, כמו שנאמר וישכן את האדם מקדם לגן עדן. ולפי זה, קדושת שבת באה
תחלה לאותם היושבים במזרחתה של ארץ ישראל וכו', ראשון ראשון מוקדם לברכה, עד כאן לשונו לעניינינו. הרי נתבאר ששפע קדושת
שבת באה תחלה לגן עדן, ואחר כך מתפשטת לעולם. והארץ הסמוכה לגן עדן, מקבל השפע תחלה, וראשון ראשון מוקדם לברכה:

ומזה תשכיל טעם שבאה קדושת שבת באמצעות גן עדן ולא באמצעות ארץ ישראל. שהנה נודע שכל בחינה נשפעת באמצעות הבחינה
הדומה לבחינתה ומדריגתה, ומתלבשת בה. היינו שקדושה עליונה מתלבשת בתחתונה במינה, כמו שכתבו המקובלים ז"ל. כגון, חסד עליון
מתלבש בחסד התחתון ומשפיע לו. וכן על זה הדרך בכל המדות והפרצופים. כן הוא הדרך בעולם התחתון בכל הדברים. ואין אני כדאי
להאריך בביאור דברים העומדים ברומו של עולם, אלא כדי להבין דרוש זה הוכרחתי לכתוב מעט מילין אלו:

נמצא שטעם שבאה קדושת שבת באמצעות גן עדן, מפני שהיא בחינת שבת בעולם, דוגמת שבת בראשית של ששת ימי החול. והמבין יבין:
וביאר ענין שבת בבחינת השנה, היא שנה שביעית של שנת השמטה, שהיא גם כן פנימיות לשש שנים שעברו. והיא דוגמת שבת בבחינת
העולם שהיא הגן עדן. וכמו שכתב הרב בעל אשל אברהם מצוה ק"ן וזה לשונו, צריך אתה לדעת, כמו ששת ימי החול כולם נקראים בחינת
אחור לגבי יום שבת קודש שכל בחינותיו בחינת פנים, כן שנת השמטה לגבי שש שנים נקראת בחינת פנים, ושכל יום מהשנה השביעית
בחינת פנים לששה ימים שכנגדה שבששת השנים, עד כאן לשונו בקיצור:

והנה המפרשים כתבו בטעם מצות השמטה, שמה שבאה מצוה זו, הוא כדי שיהיו ישראל פנוים ממלאכת הארץ ויעסקו בתורה. ויש לשאול
למה צוה ה' במצוה זו, דוקא בשנה שביעית, ולא באחת משאר השנים:

ואפשר לומר, שנודע שאין העולם מתקיים אלא בעסק התורה. והתורה היא נשמה ופנימיות לכל העולמות וחיותם, ומתלבשת בכל עולם כפי
ערכו ומדריגתו. ולפי מה שהוכחנו לעיל, שכל בחינה נשפעת על ידי הבחינה העליונה שהיא דומה לערכה ומדריגתה ומתלבשת בה, נמצא
שמפני שהשנה השביעית היא בחינת פנים לשש שנים, והתורה גם כן בחינת פנים, אם כן מצא מין את מינו וניאור. ולזה מוטל עלינו החיוב
לעסוק בתורה בשנה השביעית יותר מבשאר השנים, כמו שמוטל עלינו החיוב לעסוק בתורה בשבת יותר מימי החול. ולזה צוה השם יתברך
במצוה זו דוקא בשנה השביעית, ולא בשנה אחרת משאר השנים, כדי שיהיו פנויים לעסוק בתורה, מטעם מצא מין את מינו וניאור. והבן:

ואחר זמן מצאתי להרב ורע ברך בראשית ראשון, שמצא להרב כלי חמדה שכתב בשם חכמי האמת ז"ל, דכשהמשיך הקב"ה התורה מעולם
העליון אל עולם זה התחתון, המשיך אותה אל ראש זה העולם, והיא גן עדן שלמטה. והוא מקום רחני יותר שבוה העולם, עד כאן. ודברי חן
אלו, מורים באצבע סיוע למה שכתבתי. והבן:

ועל פי זה יובן לנו טעם שניתנה תורה בשבת, כמאמר חכמינו ז"ל. והוא, לפי שהשבת היא בחינת פנים כמו שכתבתי לעיל, והתורה גם כן
היא בחינת פנים לכל העולמות. וכמו שהתורה היא הנותנת חיות וקיום לכל העולמות, כן השבת היא הנותנת חיות וקיום לששת ימי החול.
ואם כן אין ראוי שניתנת התורה אלא בשבת, שהיא דומה למדריגתה וערכה, שזה נקרא פנים וזה נקרא פנים. ולזה אמרו חכמינו ז"ל שלא
ניתנה (התורה) [השבת] אלא לעסוק בתורה. ולכן החיוב מוטל עלינו לעסוק בתורה בשבת יותר מבחול, מטעם מצא מין את מינו וניאור,
וכמו שכתבתי גבי שנת השמטה:

ואם תדקדק, תמצא שגם ניתנת התורה בלוחות שניות שנתקיימו ולא נשתברו, ניתנו בשנה שביעית. כיצד. הנה יציאת מצרים היתה בשנת
שני אלפים תמ"ח. וירידת שני לוחות אחרונות, היה ביום הכפורים של שנת תמ"ט לבריאת העולם. ואם תחשוב שמיטות ויובלין מיצירת
העולם, תמצא ארבעים ושמונה יובלין בשני אלפים וארבע מאות. ויובל הארבעים ותשעה יצאו ישראל ממצרים, בשנת ארבעים ושמונה
ליובל. וביום הכפורים של שנת ארבעים ותשע מיובל הארבעים ותשעה, ניתנו לוחות שניות. ואם תשליך ארבעים ותשע, שבע שבע, תמצא
שנת הארבעים ותשע, שנה שביעית. ומטעם מצא מין את מינו וניאור. ועיין במהרש"א שעל עין יעקב ריש מסכת יומא, שכתב שיום הכפורים
הוא שביעי לימים טובים, דוגמת השבת שהיא שביעי לששת ימי החול. ותחלה לשם יתברך שמצאתי און לי:

לרפואת
שירה בת נח לוי
בשכחע"י

לרפואת
שושנה בת יחיא
רייבי בשכחע"י

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לרפואת
יוסף בן משה
דנין בשכחע"י

מהליכות אבותינו

הכנות לשבת המלכה

כתב מהר"ס חוזה זצ"ל בחיבורו 'תולדות הרשב"י על מנהגי קהילת שרעב ח"א עמ' ע"ט בזה"ל:

צרכי שבת מוכנים מיום רביעי, עושות לויס (פ' דיסה חצי בישול) בשביל לחזק לשבת, בליל רביעי מכינות קמח גריסיק, ועושות מהלויס והקמח עיסה גדולה, משאירין עד הבוקר יום ה', טוחנים בריחיים מיוחדת לכך, וקוראים, רויג. בליל ה' יחריצין (מעלים על האש ומערבבים בסיר גדול ביד), עד שיתחמם עד שלא תוכל לסבול היד, ומשאירים כל הלילה שיתעפש עד בוקר יום ששי ועושות לחוח, וזה מיוחד לאכול ביום ששי ושבת, חוץ מזה מי שיש לו אפשרות מכינים קמח חיטה ועושים כמה פיתות בשביל ברכת המוציא, לכל אחד כזית: תבשילים, מכינות מרק בשר או עופות וכו', תופסת לה מקום קבוע בשבת הלובייה מבשלים אותה וקורין לה לסיס, והמשל עליה "שבת בלי לסיס כמלך בלא סריס" וזה מיוחד לבוקר יום השבת, ועוד כמה מאכלים טובים ופירות וירקות. עכ"ל.

ויש להאיר שלעולם לא הכניסו אבותינו את השבת בלחץ של זמן, אלא כבר היו יושבים במנוחה וממתינים לה. ואשרי השם דרכו להיערך נכונה.

והנה חכמינו ז"ל אמרו על פסוק חצבה עמודיה שבעה, שהתורה היא שבעה ספרים. ומצינו שמשנה רבינו עליו השלום, שביעי לאבות, אברהם, יצחק, יעקב, לוי, קהת, עמרם, משה. ונתינת התורה בשבת שהיא יום שביעי, או יום הכפורים שהוא שביעי לימים טובים, וגם נקרא שבת. אם כן נמצא שבין בדרך כלל ובין בדרך פרט, הכל בדרך שביעי. יבוא שביעי שהוא משה, ביום שביעי, בחודש השביעי, בשנה שביעית, ויקבל תורה שהיא שבעה ספרים, ושבעים פנים יש לה. הרי נתבאר ענין שבת בבחינת השנה:

וכדי לאמת דרוש זה ולעטרו, אפשר לומר על דרך הקבלה, כי נודע מה שאמרו בגמרא שיתא אלפי [שנן] הוי עלמא. והנה הם מאה ועשרים יובלין. ונודע כי עשר ספירות הם מתחלקין לשנים עשר פרצופין, עתיק ונוקביה, אריך אנפין ונוקביה, אבא ואימא, ישראל סבא ותבונה, זעיר ונוקביה, יעקב ורחל. וכל פרצוף כלול מעשר ספירות. נמצא שכללות שנים עשר פרצופים, מאה ועשרים ספירות, כנגד מאה ועשרים יובלין דהוי עלמא. ממילא שלכל פרצוף עשרה יובלין:

ונמצא כי ארבעים יובלין, כנגד עתיק ונוקביה, ואריך אנפין ונוקביה. ושמונה יובלין, כנגד כתר חכמה בינה חסד גבורה תפארת נצח הוד דאבא. ובסוף יובל הארבעים ותשעה, שהוא נגד יסוד דאבא הנקרא תורה, מוכרח שישראל יקבלו את התורה בזמן ההוא. והבן, שבזה יתבאר לך מה שיש לשאול, למה לא ניתנה התורה אלא בזמן ההוא, ולא קודם לכן בימי האבות, וגם על ידי משה דוקא, שמפני שהוא ביסוד דאבא, מצא מין את מינו וניאור. ודי למבין:

ובענין השבת בבחינת הנפש, שאמרנו שהיא נשמת משה רבינו עליו השלום, הענין, שהנה ידוע שכל ישראל כללותם הם קומה אחת ופרצוף אחד, ומשה רבינו עליו השלום הוא כולל את כולם, והוא פנימיות להם, ובנשמה בתוך הגוף. וכמו שהנשמה מנהגת את הגוף ומחיה אותו, כך משה רבינו הנהיג את ישראל ופרנסם בזכותו:

ואמרו בתיקונים על פסוק ויקבור אותו בגיא, דשתל ליה בכל דור ודור. שכל דור הוא קומה אחת ופרצוף אחד. והתלמיד חכם הגדול וצדיק שבהם, הוא דוגמת משה בדורו. והוא בסוד פנימיות להם. והוא עצמו משה ממש, כי יש בו ניצוץ גדול ממש. וכמו שכתבו המפרשים, שקברו בתלמידי חכמים שבכל דור, שהן ענותנים ועושיני עצמן בגיא. ועוד אמרו, שאין לך תלמיד חכם שאין בו ניצוץ משה. ולזה אומרים בגמרא, משה שפיר קאמרת. והוא על אותו ניצוץ שמתלבש בו ממש:

נמצא שמשנה פנימיות לישראל בנפש, דוגמת השבת שהיא פנים לששת ימי החול, דוגמת הגן עדן שהיא פנימיות לעולם, וכמו כן השביעית לשש השנים:

ומטעם זה יובן לך גם כן מה שיש לשאול, למה ניתנה התורה על ידי משה דוקא ולא על ידי זולתו, מטעם שהוא בחינת פנימיות וכולל לכל ישראל, דוגמת התורה שהיא פנימיות וכללות כל העולמות, ומצא מין את מינו וניאור. ואין ראוי לינתן התורה אלא על ידו דוקא:

ועיין בזהר בכמה מקומות, דקארי לתלמיד חכם שבת. ובפרט בסוף אדרת נשא, רבי יהודה קארי לרבי שמעון בן יוחאי שבת, דכולהו שיתא מניה מתברכאן, דכתיב שבת לויי קדש לויי, מה שבת [לויי] קדש, אוף רבי שמעון שבת לויי קדש, עד כאן. ועיין בפרשת משפטים דף צ"ד ע"ב ובפירוש הרמ"ז, ופרשת צו דף כ"ב ע"ב:

והנה נודע שכשהאדם עוסק בתורה ובמצות ונשמר מן החטא, הוא ממשיך לו תוספת נשמה קדושה ונפש יתירה. וכבר הקדמנו שהשפע הקדוש ונפש היתירה, באה באמצעות הגן עדן, ועל ידי משה רבינו עליו השלום שנותן בו ניצוץ ממנו. וכל זה באמצעות עיקר חיוב עסק התורה ביתר שאת בשבת ובשנה השביעית. ונעשית תוספת קדושה שהמשיך לו, בשר מבשרו ועצם מעצמו:

ומה מאד יומתקו דברי רש"י שפירש נשמה יתירה שניתנה לאדם בשבת, היינו שאוכל האדם בשבת יותר מבחול. והיינו שזה תלוי בזה. שבסיבת נשמה יתירה הבאה לו בשבת ונעשית בשר מבשרו, הוא אוכל יותר מבחול. אבל כשהאדם חוטא, לא יומשך לו רוח קדושה לעולם:

(חן טובי למהר"י בדיחי זצ"ל)

בדרכיהם אתהלך...

ואף בהיותם בארץ איביהם לא מאסתים... (ח"ג)

להצלחת שילה ישראל ורועי שלמה למשפחת טביב הי"ץ

פתאום, הופיע אלשיך אלעגי אבו טאלב לפני מ"מ המושל, כששמע התיביעה, אמר לו אדוני, אני מכיר אל יהודי סאלס ערקובי, לא רק אנשים אחרים חייבים לו כסף, אלא גם אני חייב לו, המ"מ ענה, יש שטר מאושר ע"י השופט וע"י המושל. ואני לא יכול לעשות שום דבר, חוץ מאשר להפעיל את שטר החוב.

אמר לו צאלח, אדוני אני מוכן להשליש במשרד האוצר המקומי שלושים ריאל, ואדוני יעביר הענין הזה לפני השופט שיוציא פס"ד לאחר חקירה ודרישה. תוצפתו של צאלח לא מצאה חן בעיני אל סיד חסן ואיים עליו במאסר אם לא ישלם. אך הוא סירב לשלם ולקחוו לבית סוהר.

המשך אי"ה בל'ג בשבוע הבא

לרפואת והצלחת
הרה"ג יחיאל בן יוסף
גרפי בשכחע"י

לעילוי נשמת חיים בן יחיאל נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,
דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיאל נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל,
יפה בת יחיאל נהרי ע"ה, תנצב"ה

חכמי תימן

הרב רפאל בן יהיא סרי זצ"ל
נולד בצנעא וחי לפני כמאה
וחמישים שנה. עלה ארצה
והתגורר באר שבע. תנצב"ה.

וזה מה שהם
עושים בהפסקות...

התודה...

ו הברכה...

לאיש היקר במעלה, צעו וענבא,
אך ידיו רב לו בעשייה ותשייה,
לנוען מוסדות התורה במסורת
אבותינו הנאמנה, לייעל ולסדר
הדברים הנערכים לת"ת,

ה"ה אהוד נהרי הי"ד

יה"ד שיזכה לענים מרובים כחול
ימה, ויהיו כלם עושים רצון שוכן
שתקים באהבה ובשמחה רבה, עם
אריכות ימים ומתוך בריאות איתנה
ועהורא מעליא, ויהיו מגדולי הדור
הבא מאירים כחמה בצהרי יומא,
אכ"ד

הערות, הארות ותשובות לחידות
ויחן לשלוח ליקס: 03-9130009
או בנייל:
e0504150896@gmail.com

תפארת בנים

נכונים על
פסוקים
ומשניות
וגמרות בעל
פה, וצוברים
נקודות
ורוכשים פרסים

תלמידי 'עטרת חיים'
על התורה לא
מוותרים, ובכל מיני
מקומות שונות
יושבים ובה הוגים.
אשריכם תלמידי
חכמים....

גני ילדים / תלמוד תורה "עטרת חיים"

ע"ש המהרי"ץ ורבו"ק זצוק"ל
לבני תורה ק"ק תימן - אלעד
רח' הרא"ש 2 טל: 03-9097022
בנשיאות והכוננת מ"ן האגוד הרב יצחק רמב"ם שליט"א
ברשות הרב אליהו נהרי שליט"א

לק"י

זה הזמן להזיף בקדושה, בתורה וביראת שמים טהורה וצדקה,
עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים.

הודעה בדבר רישום לשנת הלימודים תשפ"ב

הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה
לשנה"ל תשפ"ב הבעל"ט

לגני הילדים גילאי 3-4-5
לכיתות התלמוד תורה

ב'עטרת חיים' שומרים על קדושת הילדים
סבסוד הסעות למוסדות, לנרשמים הדינים
פרטים בפל': 050-4150896 באדיבות התורמים היקרים
לרישום:

יש להגיע למוכריות הת'ת רח' הרא"ש 2, או להתקשר לטל: 03-9097022

אין בהרשמה התחייבות לקבלת התלמיד | קבלת התלמיד מותנית באישור ועדת הקבלה

לזשיק

יובל בן דוד

ורות בת זכריה

לזשיק

שלום בן יעקב ומירב

טליה בת מנשה